

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/123/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2291899613
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2291899613.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobkyne: A. A., adresa B. C., D. XXX/XX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Helena Buzgóová, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 2, proti žalovaným: 1. E. F., adresa G. D. H. – A. G. XX, 2. I. D., adresa J., K. L. XX, 3. M. D., adresa N. N. XXX, 4. K. O., adresa F., M. C. XXXX/XX, 5. P. F., adresa B. C., M. XXX/XX, 6. P. L., adresa B. C., A. Q. XXXX/X, 7. N. C., adresa R. F. – J. XX, 8. A. D., adresa D. S. – T. XX, 9. L. N., adresa G. D. H. – A. G. XX, 10. P. F., adresa G. D. H. – A. G. XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovanej 1 proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 4C/163/1991-1703 zo dňa 8.11.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne **m e n í t a k**, že
- výrok IV. znie: Novovytvorená parcela č. 51/1 ostatná plocha o výmere 883 m² sa prikazuje v celosti do dedičstva po nebohej L. L. dedičom žalovaným 6, 7, 8, 9 a 10.
- výrok VII. znie: Novovytvorená parcela č. 51/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 883 m² sa prikazuje v celosti do výlučného vlastníctva žalovaného 5.
- výrok VIII. znie: Novovytvorená parcela č. 51/4 ostatné plochy o výmere 95 m² sa prikazuje do podielového spoluvlastníctva žalovaného 5 v podiele 1/3 a do dedičstva po nebohej L. L. dedičom žalovaným 6, 7, 8, 9 a 10. v podiele 2/3.

II. V ostatných výrokoch I., II., III., V., VI., IX. rozsudok **p o t v r d z u j e**.

III. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania prvoinštančného, odvolacích, ani dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol vo výroku nasledovne:

I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnostiam, vedeným na LV č. XXX, katastrálne územie A. G. ako parc. č. 55 zastavaná plocha vo výmere 821 m², parc. č. 56/3 záhrada vo výmere 781 m² a dom s.č. XX na parc. č. 51/3.

II. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX, katastrálne územie A. G. ako parc. č. 51/1 ostatná plocha vo výmere 939 m², parc. č. 51/2 zastavaná plocha vo výmere 1.145 m², parc. č. 51/3 zastavaná plocha vo výmere 944 m².

III. Zároveň ho vyporiada tak, že podľa geometrického plánu č. 10033-3/2001 I. G. F. zo dňa 14.07.2001 novovytvorenú parcelu č. 51/3 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 944 m², novovytvorenú parc. č. 51/6 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 97 m², novovytvorenú parc. č. 55 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 821 m², novovytvorenú parc. č. 56/3 záhrada vo výmere 380 m² a rodinný dom s.č. XX stojaci na parc. č. 51/3 prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej E. F..

- IV. Novovytvorená parcela č. 51/1 ostatná plocha vo výmere 883 m² sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej L. L..
- V. Novovytvorená parcela č. 51/5 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 126 m² sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného H. F..
- VI. Novovytvorená parcela č. 56/11 záhrada vo výmere 401 m² sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobníčky A. A..
- VII. Novovytvorená parcela č. 51/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 883 m² sa prikazuje do podielového spoluvlastníctva žalovaného H. F. v podiele ?-ina a M. F. v podiele ?-ina.
- VIII. Novovytvorená parcela č. 51/4 ostatné plochy vo výmere 95 m² sa prikazuje do podielového spoluvlastníctva H. F. v podiele 1/6-ina, M. F. v podiele 1/6-ina a L. L. v podiele 4/6-iny.
- IX. Geometrický plán I. G. F. č. 10033-3/2001 zo dňa 14.07.2001 overený Okresným úradom odbor katastrálny v Dunajskej Strede dňa 18.07.2001 prvá alternatíva sa stáva neoddeliteľnou súčasťou rozsudku.
- X. Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie s použitím § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka odôvodnil v podstate tým, že ani jeden zo spoluvlastníkov nemal záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve a odkazom na znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Bábíčekom a geometrický plán č. 10033-3/2001 zo dňa 14.7.2001, ktorý zároveň stanovil za neoddeliteľnú súčasť rozsudku.

3. Na základe tohto geometrického plánu súd do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade E. F. prikázal novovytvorenú parcelu č. 51/3 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 944 m², novovytvorenú parcelu č. 51/6 zastavanú plochu a nádvorie vo výmere 97 m², novovytvorenú parcelu č. 55 zastavanú plochu a nádvorie vo výmere 821 m², novovytvorenú parcelu č. 56/3 záhradu vo výmere 380 m² a rodinný dom s.č. XX stojaci na parcele č. 51/3, ktoré nehnuteľnosti žalovaná v 1. rade v skutočnosti užíva a prikázanim týchto novovytvorených parciel do jej výlučného vlastníctva bolo možné dosiahnuť aj účelné využitie týchto pozemkov žalovanou v 1. rade. Súd novovytvorenú parcelu 51/1 ostatná plocha vo výmere 883 m² prikázal do výlučného vlastníctva L. L., ktorá mala záujem o prikázanie tejto nehnuteľnosti, ktorú už dlhší čas podobne ako ostatní účastníci konania užívajú. Do výlučného vlastníctva žalovaného H. F. súd prikázal novovytvorenú parcelu č. 51/5 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 126 m² a novovytvorenú parcelu č. 56/11 záhradu vo výmere 401 m² súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne A. A.. Žalobkyňa prejavila záujem o túto novovytvorenú parcelu a u žalovaného H. F. novovytvorená parcela č. 51/5 v skutočnosti predstavuje spoluvlastnícky podiel neb. žalovanej T. C., ktorá kúpnu zmluvou počas jej života túto novovytvorenú parcelu previedla na ďalšieho spoluvlastníka na H. F.. Súd novovytvorenú parcelu č. 51/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 883 m² prikázal do podielového spoluvlastníctva H. F. a M. F. každému z nich po 1/2-ine. Novovytvorenú parcelu č. 51/4 ostatné plochy vo výmere 95 m² súd prikázal do podielového spoluvlastníctva H. F. v podiele 1/6-ina, M. F. v podiele 1/6-ina a L. L. v podiele 4/6-iny. Takýmto rozdelením a vyporiadanim podielového spoluvlastníctva bol podľa prvoinštančného súdu zachovaný záujem jednotlivých spoluvlastníkov o prikázanie novovytvorenej nehnuteľnosti do ich výlučného či podielového spoluvlastníctva, ako i účelné využitie pozemkov a v neposlednom rade takáto forma vyporiadania spoluvlastníctva sleduje užívanie jednotlivých nehnuteľností po smrti ich právnych predchodcov od roku 1951 či 1953. Pokiaľ ide o vyplatenie protináhrady spoluvlastníckeho podielu žalobkyňi z rodinného domu s.č. XX a žalovaným 2,3 zo strany žalovanej v 1. rade, súd vychádzal z toho, že ani jedna zo žalovaných 2, 3 a samotná žalobkyňa nežiadala vyplatenie protináhrady spoluvlastníckeho podielu či už z rodinného domu alebo z pozemkov prikázaných do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade. Medzi žalobkyňkou a žalovanými 1, 2, 3 došlo v roku 1992 v tomto smere k vzájomnému vyporiadaniu a ani jedna z týchto spoluvlastníčok si neuplatnila v tomto konaní od žalovanej v 1. rade vyplatenie porotináhrady ich spoluvlastníckeho podielu. Zároveň súd určil, že geometrický plán I. G. F. č. 10033-3/2001 zo dňa 14.7.2001 overený Okresným úradom odbor katastrálny v Dunajskej Strede zo dňa 18.7.2001 prvá alternatíva, sa stáva neoddeliteľnou súčasťou rozsudku.

4. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 257 odsek 1 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Keďže ide o spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vzhľadom na záujem žalobníčky ako podielovej spoluvlastníčky na tomto zrušení súd vyslovil, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie výlučne žalovaná 1, v ktorom uviedla, že Okresný súd Dunajská Streda nedokázal ani raz vyriešiť predmetnú sporovú vec podľa a v prospech pôvodnej žaloby. Vec komplikoval, riešil niečo čo v pôvodnej žalobe nebolo, robil obštrukcie, neustále preferoval žalobkyňu, dával stále nových znalcov. Prvostupňový súd sa podľa odvolateľky opätovne neriadil rozhodnutím odvolacieho súdu, keď nepriložil neoddeliteľnú časť rozsudku – geometrický plán č. 10033-3/2001 I. G. F. zo dňa 14.7.2001. V odvolaní navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vyriešil túto sporovú vec podľa pôvodnej žaloby. Proti uzneseniu a novej žalobe sa jej súd nedal ani možnosť odvolať. Následne odvolateľka cituje vyjadrenie znalca Ing. Ladislava Bábičeka v jeho znaleckom posudku v nasledovnom rozsahu: „f/ Podľa petitu žaloby navrhovateľka žiada, aby súd rozhodnutím zrušil podielové spoluvlastníctvo predmetných nehnuteľností a toto rozdelil tak, že by parcela č. 51/1 bola prikázaná do podielového spoluvlastníctva vlastníkov na neznámom mieste, resp. pani L. L., alebo O. F. alebo P. C. (resp. dedičke M.), parcela č. 51/2 O. F. a P. C. (resp. dedičke M.) a parcela č. 51/3 a aj 55 a 56/3 E. F., pri čom poznamenávam, že petit žaloby, ako som preskúmal spis, nikde nebol zmenený.

g/ Až v priebehu súdneho konania (viď spis str. 214) si navrhovateľka A. A. začala uplatňovať nárok na svoje spoluvlastnícke podiely, t.j. na čiastku 6/192 = 95 m² z pôvodnej výmery pkn. parcely č. 51 a na čiastku 1 = 401 m² z parciel č. 55 a 56/3.

b/ U pozemkov parcelné číslo 55 a 56/3, ktoré sú voľné a len čiastočne zastavané navrhujem v prvom rade podielové spoluvlastníctvo zrušiť reálnou deľbou v zmysle návrhu žaloby tak, že by: - celá parcela č. 55, čo je zastavaná plocha (dom a dvor) o výmere 821 m² ako aj celá parcela č. 56/3, čo je záhrada o výmere 781 m² boli prikázané do výlučného vlastníctva E. F.“ Odvolateľka pokračovala, že po 27 rokoch konania vidí možnosť vyriešenia sporu vo vydaní právoplatného a vykonateľného rozsudku odvolacím súdom, pričom podotkla, že nižšie súdy sú povinné rešpektovať rozhodnutia vyšších súdov vo veci, čo sa v danej veci nikdy nestalo. V závere odvolania uviedla, že na základe uvedených skutočností požaduje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vo veci rozhodol právoplatným a vykonateľným rozsudkom odvolací súd.

6. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu žalovanej 1 prostredníctvom svojej advokátky uviedla, že navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na skutkové okolnosti a uviedla, že všetci účastníci, ktorí sú evidovaní na listoch vlastníctva v pozemnoknižnej vložke sú dávno dohodnutí na spôsobe vyporiadania podielového spoluvlastníctva, jediný problém je žalovaná 1, ktorá žalobkyňu od roku 1991 vyslovene už ubližuje. Žalovaná nerešpektuje dohodu z roku 1992, nerešpektuje názory znalcov, narušila všetky susedské vzťahy na nehnuteľnosti a pritom sa riadne nestará o nehnuteľnosť, ktorú súd prikázal do jej výlučného vlastníctva. Žalovaní okrem žalovanej 1 sa vyjadrili tak, že majú záujem zrušiť podielové spoluvlastníctvo podľa geometrického plánu I. F. podľa prvej alternatívy, pretože sa približuje k rozdeleniu parciel z roku 1959, sleduje vlastnícke podiely účastníkov konania a s týmto delením okrem žalovanej 1 každý súhlasí. V žiadnom prípade s návrhom žalovanej 1 prezentovanom v odvolaní nemôže súhlasiť jednak z dôvodu, že nekorešponduje s výškou jej spoluvlastníckych podielov, ani s geometrickými plánmi a nesúhlasí s jej návrhmi ani jeden zo spoluvlastníkov nehnuteľností. Navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a v jej prospech rozhodnúť o trovách odvolacieho konania.

7. Žalované 2 a 3 vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu navrhli s poukazom na § 387 ods. 1 CSP rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Nesúhlasili s tvrdeniami žalovanej 1, ktorá im z neznámych dôvodov spôsobuje problémy od začatia konania. Po smrti otca sa žalobkyňa a žalovaná 1 písomne dohodli, že rodičovský dom a pozemok prevezme žalovaná 1 a svoj podiel z pozemku si A. A. odčlení. Keďže žalovaná 1 nekonala, usporiadanie vlastníctva zahájila A. A.. Problémy spôsobuje žalovaná 1, ktorá sa s každým spoluvlastníkom, susedom háda, každému robí problémy a voči sestram sa správa mimoriadne nevhodne a domáha sa vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré jej neprináležia. Ich vlastnícke podiely získala za symbolické sumy, napriek tomu si to neváži a sestre nechce prenechať jej prináležiaci podiel z pozemku, napriek tomu, že sa tak dohodli. Žalované 2 a 3 vo svojom druhom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP navrhujú potvrdiť ako vecne správne. Vyhlásili, že vyjadrenia žalovanou 1 sú fabulácie, klame. Žalované 2 a 3 žalovanej 1 dali ich podiel z dedičstva za symbolickú cenu, čo aj oľutovali. Od začiatku žiadajú, aby žalobkyňa dostala svoj dedičský podiel pozemku podľa spoločnej dohody a dedičského konania. Žalovaná 1 stále robí obštrukcie. Žiadajú súd, aby definitívne potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal trovy konania žalobkyňu.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa doručila prostredníctvom svojej advokátky doplnenie vyjadrenia k odvolaniu žalovanej 1. Uviedla, že žalovaná 1 od doručenia rozsudku im opätovne začala intenzívne robiť schválnosti na nehnuteľnosti tak, že keď prídu na parc. 56/11 zapne rádio tak, že ho počuť na celú obec. Okrem toho im žalovaná 1 arogantne nadáva a naposledy 13.7.2018 ich životu nebezpečne ohrozovala s motykou v ruke. Pred parc. 56/11 si zložila stoh slamy, tesne vedľa nehnuteľnosti si založila hnojisko a agátové stromy prevísajú na ich nehnuteľnosť. Žalovaná sa im vyhráža, že ak sa dotknú stromov, že im ublíži. Stav je neudržateľný, z uvedeného dôvodu navrhujú vo veci rozhodnúť o zrušení podielového spoluvlastníctva.

9. Žalobkyňa predložila tiež stanovisko k vyjadreniu žalovanej 1, v ktorom uviedla, že po zahájení konania o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zistila, že síce právni predkovia nehnuteľnosti užívajú podľa predchádzajúcej dohody z roku 1991 a 1957, ale pozemnoknižný stav dlhé roky nebol usporiadaný. Bola nútená zrušenie podielového spoluvlastníctva zahájiť súdnou cestou z dôvodu, že medzi spoluvlastníkmi boli osoby na neznámom mieste. Okrem žalovanej 1 všetci mali záujem na zrušení podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou podľa užívania nehnuteľností ako boli užívané v minulosti. Konflikty vyvolávala len žalovaná 1, ktorá sa neustále domáhala väčších práv, než ktoré jej prináležia. Po smrti otca nemala žiadne výhrady voči dohode na usporiadaní dedičstva. Ona svoj podiel 1/4 vo forme novoutvorenej parc. 56/11 od prvého rozhodnutia užíva. Avšak žalovaná 1 jej neustále robí schválnosti. Nevyberanými slovami jej nadáva, nahlas púšťa rádio, nehnuteľnosť má neobriadenú, o porasty sa nestará. Po poslednom rozhodnutí ich fyzicky napadla a už aspoň po 30. krát na ich ochranu musela zasahovať polícia. Domáha sa iba svojho vlastníctva, všetci ostatní spoluvlastníci s takýmto spôsobom súhlasia. Navrhla preto rozhodnutie potvrdiť a ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Žalovaná 1 doručila písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne s tým, že sa nezakladá na pravde a všetko, čo by k tomu mala povedať už bolo povedané a dokázané, ako opísala v odvolaní. Zdôraznila, že po 27 rokoch konania v tejto veci nevidí možnosť vyriešenia sporu, resp. ukončenie tohto súdneho konania iba vo vydaní právoplatného a vykonateľného rozsudku odvolacím Krajským súdom v Trnave. Takýto postup súčasná legislatíva umožňuje, trvá na svojich doterajších ústnych prednesoch a písomných podaniach vo veci.

11. Ďalšie podania strany v odvolacom konaní do spisu nedoručili.

12. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trnave ako odvolací uznesením č.k. 25Co/44/2019-1808 zo dňa 17.4.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.5.2019, odvolanie žalovanej 1 odmietol ako nemajúce náležitosti s tým, že pre vady konania nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Opravným uznesením č.k. 25Co/44/2019-1863 zo dňa 16.6.2021 bolo písomné vyhotovenie predmetného uznesenia odvolacieho súdu opravené tak, že v záhlaví bol vypustený žalovaný 4 U. O. a žalovaný 6 M. F. a v záhlaví rodné meno žalovaného 7 bolo označené na P. (namiesto nesprávneho H.). Opravným uznesením č.k. 25Co/44/2019-1877 zo dňa 28.6.2021 krajský súd opravil písomné vyhotovenie svojho uznesenia zo dňa 17.4.2019 a opravného uznesenia zo dňa 16.6.2021, že v záhlaví vypustil text „zastúpený advokátom: JUDr. Marián Zányi so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 2“.

13. Na základe dovolania žalovanej 1 NS SR uznesením č.k. 7Cdo/256/2021-1887 zo dňa 30.3.2023 napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave v spojení s jeho opravným uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že z obsahu odvolania žalovanej 1 vyplývajú odvolacie dôvody, ktoré odvolací súd neidentifikoval.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka podľa obsahu použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP – vid' uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 256/2021-1887 zo dňa 30.3.2023), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 379 písm. c) CSP v spojení s § 142 Občianskeho zákonníka), súc pritom viazaný uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil

súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie nebolo dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia, avšak iba z dôvodu, že v čase od rozhodnutia prvoinštančného súdu nastali právne skutočnosti – úmrtia na strane niektorých pôvodných žalovaných, bolo potrebné rozsudok v dotknutých častiach čiastočne zmeniť a vo zvyšku potvrdiť (§ 387 a § 388 CSP).

15. Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán k nehnuteľnostiam v katastrálnom území A. G., vedeným na LV č. XXX, parcela č. 55, 56/3 a dom súpisné č. XX na tejto parcele a na LV č. XXX, parcela č. 51/1, 51/2 a 51/3.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého (ako bolo uvedené už vyššie) odvolací súd síce nie je viazaný rozsahom odvolania v zmysle § 379 písm. c/ CSP, keďže v danom prípade určitý spôsob vyporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z ust. § 142 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi, bolo preskúmať, či bol naplnený žalovanou 1 v odvolaní podľa obsahu podania uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej 1, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý mal spočívať v tom, že prvoinštančný súd k rozsudku nepriložil neoddeliteľnú súčasť predmetný geometrický plán a v tom, že proti uzneseniu a novej žalobe súd nedal žalovanej 1 možnosť sa odvolať; ako i odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď odvolateľkou označená nehnuteľnosť parcela 56/3 – záhrada mala byť prikázaná do jej výlučného vlastníctva v celej výmere 781 m² (a nie podľa rozsudku vo výmere 380 m²), pričom v tejto súvislosti dôvodila len tým, že súd mal vec rozhodnúť podľa pôvodnej žaloby, keď proti uzneseniu a novej žalobe jej nedal možnosť sa odvolať, s poukazom aj na to, že znalec v spise nenašiel zmenu petitu žaloby.

17. Predovšetkým odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v odvolacom konaní je oprávnený napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať výlučne a len z tých odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uplatnil v odvolaní. Odvolacie dôvody je pritom možné meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) a na doplnenie odvolacích dôvodov súd nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP). Nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať, či dopĺňať odvolacie dôvody odvolateľa v sporovom konaní, ktoré sa riadi zásadou kontradiktórnosti.

18. K identifikovanému odvolaciemu dôvodu, že žalovanej 1 súd nedal možnosť odvolať sa proti uzneseniu a novej žalobe, podľa kontextu tejto námietky možno dedukovať, že tým žalovaná 1 namieta, že nemala možnosť odvolať sa voči uzneseniu, ktorým súd pripustil zmenu žaloby.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že podaním zo dňa 22.9.2017 doručeným prvoinštančnému súdu dňa 29.9.2017 (č.l. 1677 a nasl. spisu) žalobkyňa zmenila svoj návrh – petit. Prvoinštančný súd uznesením č.k. 4C/163/1991-1695 zo dňa 6.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2017 túto zmenu žaloby, s použitím ust. § 139 CSP, pripustil. V uznesení boli strany poučené, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Predmetné uznesenie bolo podľa pripojenej doručky (č.l. 1696b) doručené do vlastných rúk žalovanej dňa 12.10.2017.

20. Keďže v zmysle § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len ak to zákon pripúšťa, a v zmysle taxatívneho ust. § 357 CSP zákon odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zmene žaloby nepripúšťa, odvolanie proti citovanému uzneseniu, ktorým bola pripustená zmena žaloby prípustné nebolo, s čím správne korešpondovalo aj poučenie strán v závere predmetného uznesenia. Keďže z obsahu spisu nesporne vyplýva, že došlo k zmene žaloby, ktorá bola aj súdom pripustená, je bez významu odvolateľkou v odvolaní zdôraznená poznámka, že podľa znalca petit žaloby nebol zmenený. Žiada sa dodať, že v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného § 142 Občianskeho zákonníka, keďže pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z tohto ustanovenia, súd v takomto konaní ani nie je viazaný navrhnutým spôsobom vyporiadania podielového spoluvlastníctva a môže sa od neho odchýliť. Podľa odvolateľky

„nová žaloba“, resp. správne v danom prípade zmena žaloby nie je rozhodnutím súdu, preto odvolanie voči nej vôbec neprichádza do úvahy.

21. S poukazom na vyššie uvedené tým, že prvoinštančný súd žalovanej 1 nedal možnosť sa odvolať proti uzneseniu a novej žalobe, nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu prvoinštančného súdu (znemožňujúcemu žalovanej 1, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a preto ňou podľa obsahu uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP v tomto smere nebol naplnený.

22. Odvolateľka v rámci podaného odvolania tiež namietala, že prvoinštančný súd nepriložil neoddeliteľnú súčasť rozsudku – geometrický plán.

23. Z výroku IX. preskúmaného rozsudku vyplýva, že prvoinštančný súd geometrický plán I. G. F. č. 10033-3-2001 zo dňa 14.7.2001 overený Okresným úradom, odbor katastrálny v Dunajskej stredě dňa 18.7.2001 – jeho prvú alternatívu vyhlásil za neoddeliteľnú súčasť rozsudku, pričom zároveň naň odkazuje aj vo výroku III. Z obsahu spisu ale vyplýva, že prvoinštančný súd predmetný geometrický plán nepripojil k prvopisu a podľa úpravy v spise a pripojených doručeníek (č.l. 1709 rub), predmetný geometrický plán nebol mechanicky spojený ani s vyhotoveniami rozsudku, ktoré boli zaslané stranám, resp. ich právny zástupcom. Prvoinštančný súd teda pochybil ak geometrický plán ako technický podklad rozsudku, hoci správne vyhlásený za jeho neoddeliteľnú súčasť, zároveň aj reálne s rozsudkom nespojil.

24. V zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP jedným z odvolacích dôvodov je ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle citovaného ustanovenia ide iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

25. Odvolací súd je v danom prípade toho názoru, že uvedeným nesprávnym procesným postupom (reálnym nespojením s vyhotovením rozsudku geometrického plánu vyhláseného za jeho neoddeliteľnú súčasť), nedošlo k znemožneniu žalovanej 1, aby uskutočňovala akékoľvek jej procesné práva a už vôbec nie v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V dôsledku nespojenia geometrického plánu s rozsudkom prvoinštančného súdu teda nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd iba pre úplnosť dodáva, že ak by išlo o vadu v konaní, nemohla mať za následok ani nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Túto procesnú technickú chybu napravuje odvolací súd tým, že s týmto svojím rozsudkom, ktorý bude doručovaný všetkým stranám a nadobudne právoplatnosť v spojení s rozsudkom prvoinštančného súdu, mechanicky spája daný geometrický plán.

26. Z kontextu odvolania je možné vyvodit', že odvolateľka s poukazom na prvú variantu vyporiadania spoluvlastníctva v zmysle posudku Ing. Ladislava Bábického zo dňa 14.7.2001 preferuje alternatívu, v ktorej nezohľadnil zmenu petitu, podľa ktorej okrem iného by do jej vlastníctva mala pripadnúť parcela 56/3 v celej pôvodnej výmere 781 m², pričom ale vôbec neuvádza z akého dôvodu. Ako bolo uvedené vyššie nestačí ak odvolateľ vysloví svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu, musí uviesť aj dôvody v súlade s § 369 ods. 1 CSP. Prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z odlišnej prvej alternatívy predmetného znaleckého posudku, v ktorej znalec rozdelil dotknuté nehnuteľnosti medzi jednotlivých spoluvlastníkov na základe výpočtu rozsahu ich spoluvlastníckych podielov. Odvolateľka ničím nezdôvodnila, prečo jej podiel by mal byť o 401 m² vyšší, ani na úkor ktorých spoluvlastníkov a z akých konkrétnych dôvodov. Odvolateľka žiaden dôvod prečo súd mal rozhodnúť podľa pôvodnej žaloby a okrem priznaného jej mal priznať celú pôvodnú parcelu č. 56/3 v pôvodnej výmere 781 m² (a nie podľa rozsudku novovytvorenú parcelu 56/3 o výmere 380 m²), okrem toho, že proti uzneseniu (o pripustení zmeny žaloby) a novej žalobe nemala možnosť sa odvolať (ktorá námietka s poukazom na predtým uvedené neobstojí), neuvádza. Keďže odvolací súd je v rámci predmetného kontradiktórneho konania viazaný uplatnenými odvolacími dôvodmi, nemal oprávnenie ani nesmel prekročiť svoju zákonom danú právomoc a preskúmavať správnosť napadnutého rozsudku z iných ako odvolaním reálne uplatnených odvolacích dôvodov.

27. S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalovanej 1, bolo potom dôvodným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch v čase jeho vyhlásenia vecne správny, s použitím § 387 CSP potvrdil. Keďže ale v zmysle § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, čo s poukazom na ust. § 378 ods. 1 CSP platí i pre konanie na odvolacom súde, a medzičasom od vyhlásenia preskúmaného rozsudku do tohto rozhodnutia odvolacieho súdu došlo k úmrtiam na strane žalovaných, k právnomu nástupníctvu (aj k dedeniu časti dotknutých nehnuteľností) nemohlo dôjsť k potvrdeniu výroku rozsudku tak ako ho vyhlásil prvoinštančný súd, keďže bolo nevyhnutné zohľadniť právne následky uvedených zmien.

28. Z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda (súdneho komisára Mgr. Alexandra Csalu) č.k. 17D 106/2019-44, Dnot 201/2019 zo dňa 2.7.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň (č.l. 1858) vyplýva, že pôvodná žalovaná 8 L. L. zomrela dňa XX.XX.XXXX (po rozhodnutí prvoinštančného súdu preskúmaným rozsudkom 8.11.2017), pričom dedičmi po nej sa stali aktuálne v záhlaví uvedení žalovaní 6 až 10, pričom na základe schválenej dedičskej dohody podiel poručiťky z dotknutej parc. č. 51/4 (novovytvorená) na LV č. XXX v kat. úz. A. G. prebrala výlučne dcéra poručiťky P. F. v 4/6-ine vzhľadom k celku (aktuálne žalovaná 10). Parcela č. 51/1 (novovytvorená) nebola predmetom dedenia. O pokračovaní v konaní namiesto pôvodnej žalovanej 8 L. L. s jej právnymi nástupcami (akt. žalovanými 6 až 10 rozhodol NS SR v uznesení č.k. 7Cdo/256/2021-1887 zo dňa 30.3.2023.

29. Z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda (súdneho komisára JUDr. Juraja Šikutu) č.k. 19D/17/2017, Dnot 2/2018 zo dňa 6.7.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.7.2018 (č.l. 1759) vyplýva, že po rozhodnutí prvoinštančného súdu zomrel i M. F. (pôvodne žalovaný 6) dňa XX.XX.XXXX, pričom predmetom dedenia boli aj dotknuté parcely v LV č. XXX parc. č. 51/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 883 m² a parc. č. 51/4 ostatná plocha vo výmere 95 m², ktorých spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 88/960 k celku bez povinnosti výplaty ustupujúcich dedičov nadobudol dedič P. F. – aktuálne žalovaný 5. O pokračovaní v konaní namiesto pôvodného žalovaného 6 M. F. s jeho právnym nástupcom akt. žalovaným 5. P. F. rozhodol OS Dunajská Streda v uznesení č.k. 4C/163/1991- 1797 zo dňa 11.1.2019.

30. Z pripojeného osvedčenia o dedičstve vydaného Ondrejom Ďuriačom ako súdnym komisárom pod č.k. 2D 60/2012-27, Dnot 47/2012 zo dňa 30.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.1.2013 (č.l. 1791 a n.) vyplýva, že pôvodný žalovaný 4 U. O. zomrel dňa XX.XX.XXXX (teda ešte pred rozhodnutím prvoinštančného súdu predmetným rozsudkom zo dňa 8.11.2017), pričom jediným dedičom po ňom bol brat K. O., aktuálne žalovaný 4, ktorý nebohého U. O. v predmetnom konaní i zastupoval. Predmetom dedenia nebola žiadna z parciel dotknutých týmto konaním. Prvoinštančný súd uznesením č.k. 4C/163/1991-1797 zo dňa 11.1.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.2.2019 rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičom žalovaného 4 K. O., ktorý akt. v konaní vystupuje ako žalovaný 4.

31. Po doručení uznesenia NS SR č.k. 7Cdo/256/2021-1888 zo dňa 30.3.2023, (ktorým bolo zrušené uznesenie Krajského súdu v Trnave, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalovanej 1 a vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie) v zmysle § 48 ods. 7 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z. Spravovací a kancelársky poriadok pre súdy, odvolací súd zaslal právoplatné uznesenie NS SR Okresnému úradu Dunajská Streda katastrálnemu odboru na postup podľa § 36a ods. 5 Katastrálneho zákona (zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v účinnom znení). Kataster nehnuteľností vykonal v zápise dotknutých nehnuteľností zmeny tak, že obnovil pôvodné parcely a pôvodné vlastnícke vzťahy pred právoplatnosťou uznesenia odvolacieho súdu (ktorá jeho zrušením dovolacím súdom zanikla) pričom v LV č. XXX parc. č. 51/1, 51/2, 51/2 je pri žalovanom 5. P. F. zapísaný podiel po dedení na základe uznesenia 19D/17/2017 (po neb. M. F. pôvodne žalovaný 6. z 6.7.2018 – po rozhodnutí prvoinštančného súdu) 88/960. Pri neb. L. L. (pôvodne žalovaná 8., dedičia žalovaní 6. – 10.) nie je uvedená zmena z titulu dedenia, v LV nie sú zapísaní jej dedičia a má podiel 24/192 a 32/192, spolu 56/192.

32. Vzhľadom na uvedené zmeny, ktoré nastali po rozhodnutí prvoinštančného súdu, vychádzajúc z aktuálneho zápisu v KN, bolo potom dôvodným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok s použitím § 388 CSP v dotknutých odsekoch zmenil tak, že

- výrok IV. znie: Novovytvorená parcela č. 51/1 ostatná plocha o výmere 883 m² sa prikazuje v celosti do dedičstva po nebohej L. L. dedičom žalovaným 6, 7, 8, 9 a 10.

- výrok VII. znie: Novovytvorená parcela č. 51/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 883 m² sa prikazuje v celosti do výlučného vlastníctva žalovaného 5.

- výrok VIII. znie: Novovytvorená parcela č. 51/4 ostatné plochy o výmere 95 m² sa prikazuje do podielového spoluvlastníctva žalovaného 5 v podiele 1/3 a do dedičstva po nebohej L. L. dedičom žalovaným 6, 7, 8, 9 a 10. v podiele 2/3.

33. Vo zvyšku, s poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalovanej 1., bol potom napadnutý rozsudok s použitím § 387 CSP potvrdený. S rozsudkom odvolacieho súdu, v spojení s ktorým nadobudne právoplatnosť prvoinštančný rozsudok, bol zároveň reálne spojený dotknutý geometrický plán.

34. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

37. Podľa § 453 ods. 3 CSP ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

38. Odvolací súd je toho názoru, že rozhodujúcim pri rozhodovaní o náhrade trov daného konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je jeho špecifická povaha - konania iudicium duplex. Takéto konanie môže byť začaté na návrh ktoréhokoľvek so spoluvlastníkov. Všetky strany vzájomne sú v postavení procesnej pozície žalobcu a žalovaného súčasne, bez ohľadu na to, kto žalobu podal. Chýba tu ten, kto by zapríčinil začatie konania svojim protiprávnym konaním, z povahy veci neexistuje strana, ktorá by bezdôvodne zasahovala do právnej sféry protistrany. Pre určenie „obete a vinníka“ či „víťaza a porazeného“, teda pre konštatovanie plného úspechu jednej strany na úkor druhej, tu chýba kľúčový pojmový znak – nebolo porušené subjektívne právo, ktoré by bol žalobca proti žalovanému nútený pred súdom hájiť. Vyvolanie konania je slobodnou voľbou žalobcu, do ktorého majetkovej sféry nemusel nikto zasiahnuť a ani ho k podaniu žaloby primäť. Rovnako tak je slobodnou voľbou iného spoluvlastníka neuzavrieť navrhnutú mimosúdnu dohodu a požadovať určitý spôsob vysporiadania, lebo i na jeho strane ide o výkon ústavne zaručeného vlastníckeho práva. Ak má procesná obrana žalovaného spoluvlastníka rozumný a presvedčivý základ (a nespadá do kategórie zneužitia práva či obštrukčného chovania), nemožno mu jej uplatnenie klásť na ťarchu a zmenšovať uložením náhrady trov konania jeho majetkovú sféru v prospech spoluvlastníka, ktorý sa slobodne rozhodol v spoluvlastníctve naďalej nezotrvať. Žiadna z procesných strán navyše výsledkom konania po finančnej stránke nestráca, obe získavajú majetkovú hodnotu, s ktorou do konania vstúpili. Nikto z hľadiska objemu majetku nezískava nič navyše, nikto nič nestráca; majetkovú stratu utrpí každá zo strán „iba“ vo vynaložených trovách konania.

39. Spor o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva môže byť začatý na základe žaloby ktoréhokoľvek spoluvlastníka, ktorý sa cíti byť v spoluvlastníctve nespokojný a nechce v ňom zotrvať. V prípade spoluvlastníctva sa špecificky uplatňuje zásada, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený zotrvať v spoluvlastníctve. Pre prípad, že sa spoluvlastníci nedohodnú na zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva, má každý z nich právo obrátiť sa na súd s návrhom na jeho zrušenie a vyporiadanie. Platí tiež, že nikoho nemožno nútiť k uzavretiu mimosúdnej dohody (či už sa bráni z objektívnych či subjektívnych dôvodov). Ak súd zruší spoluvlastníctvo, následne vydá konštitutívne rozhodnutie o spôsobe jeho vyporiadania, pričom návrhmi účastníkov nie je viazaný, je viazaný iba zákonným poradím jednotlivých možností podľa § 142 ods. 1 OZ. Voľba konkrétneho spôsobu vyporiadania je v konečnom dôsledku na úvahe súdu, strana nad tým nemá fakticky kontrolu.

40. Vzhľadom na uvedené nemožno procesný úspech odvodzovať z toho, aký spôsob vyporiadania jednotliví spoluvlastníci navrhovali, a ku ktorému sa súd v konečnom rozhodnutí priklonil. Ak nie je

súd pri vypořiadaní zrušovaného spoluvlastníctva viazaný návrhmi strán, nie je potom dobre možné odvíjať procesný úspech vo veci ani od toho, čo bolo medzi účastníkmi sporné a k čomu bolo vedené dokazovanie. Pri zrušení a vypořiadaní spoluvlastníctva nemožno hľadať víťaza ani porazeného, pretože strany nemožno vnímať tak, ako keby jedna bola v práve a druhá nie. Nie je na mieste vytýkať spoluvlastníkovi, ktorý navrhoval odlišný, než súdom zvolený spôsob vypořiadania, nevôľu k uzavretiu mimosúdnej dohody, či súdneho zmiernu, ak nebol jeho odpor čisto obštrukčného charakteru.

41. I keď rozhodnutia súdov ČR nepatria v zmysle čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP medzi ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, odvolací súd (pri veľmi blízkej, resp. obdobnej procesnoprávnej aj hmotnoprávnej úprave danej problematiky) odkazuje aj na právny názor a závery ÚS ČR v náleze sp. zn. I.ÚS 262/2020 zo dňa 10.11.2020, IV. ÚS404/2022 zo dňa 5.4.2022, v stanovisko pléne PL. ÚS-st. 59/23 zo dňa 13.9.2023 a, ktorý sa vysporiadal i s predchádzajúcou odlišnou judikatúrou tak NS ČR ako i ÚS ČR, a vydal stanovisko: „v konaní o zrušení a vysporiadaní spoluvlastníctva, majúcom povahu iudicii duplicis, ak nie je žaloba zamietnutá, spravidla nemožno určiť, ktorý účastník mal vo veci plný úspech (§ 142 ods. 1 o. s. r.). Je preto všeobecným východiskom pre rozhodovanie o trovách konania súladným s ochranou vlastníckeho práva podľa článku 11 ods. 1 a práva na súdnu ochranu podľa článku 36 ods. 1 Charty základných práv a slobôd, aby žiadny z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania voči inému účastníkovi, ibaže by pre to boli dané zvláštne dôvody“. Za ústavne konformné východisko pri rozhodovaní o trovách konania, ktorým bolo vypořiadané zrušené spoluvlastníctvo, vidieť u oboch strán (u všetkých spoluvlastníkov) čiastočný úspech vo veci v zmysle § 142 ods. 2 a 3 OSŘ s tým, že zásadne je namieste rozhodovať, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom pomerné rozdeľovanie trov konania z povahy veci nemá zmysel, rovnako ako je v danej fáze konania už vylúčené hľadať považovať na ktorejkoľvek strane plný úspech vo veci a aplikovať § 142 ods. 1 OSŘ. Ústavný súd ČR ale dodal, že v odôvodnených prípadoch (skôr výnimočných) možno niektorej zo strán priznať právo na náhradu trov (podľa § 142 ods. 3 OSŘ), lebo spôsob vypořiadania spoluvlastníctva (stanovenie miery úspechu jednotlivých strán) závisí na úvahe súdu. Zvláštnymi okolnosťami konkrétneho jedinečného prípadu môže byť napr. obštrukčné chovanie spoluvlastníka, nezájum o konštruktívne vyriešenie veci, alebo šikanóznny výkon práva. Šikanóznny konaním však nie je sama osebe skutočnosť, že niektorý (alebo každý) zo spoluvlastníkov navrhuje prikázanie spoluvlastneného majetku do svojho výlučného vlastníctva. Súd by musel presvedčivo vyložiť ďalšie dôvody, ktoré by viedli k záveru, že je (výnimočne) namieste danému spoluvlastníkovi uložiť povinnosť hradíť trovy konania inému spoluvlastníkovi. Podľa Ústavného súdu ČR ďalšie širšie okolnosti, ku ktorým možno prihliaďnúť, plynú z judikatúry najvyššieho súdu – napr. že strany ohľadom predmetu konania sa aspoň čiastočne dohodli, aké bolo procesné chovanie a stanoviská jednotlivých strán v priebehu konania, či aké bolo ich konanie pred začatím konania pri snahe o zrušenie spoluvlastníctva dohodou.

42. Ústavný súd SR sa tiež zaoberal náhradou trov konania v spore o zrušenie a vypořiadanie podielového spoluvlastníctva. V náleze sp. zn. III. ÚS 138/22 z 23.6.2022 uviedol právnu vetu: „Rozhodnutie, podľa ktorého žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania v spore o zrušenie a vypořiadanie podielového spoluvlastníctva sťažovateľov a žalovanej, ktorá na výzvy sťažovateľov pred podaním žaloby nereagovala, k žalobe sa nevyjadřila a na pojednávania sa bez ospravedlnenia nedostavila, pričom toto rozhodnutie vychádzalo z toho, že pravidlom v obdobnom spore je to, že každý zo spoluvlastníkov si bude svoje náklady spolu znášať sám a náhradu trov konania strane možno priznať len ak by boli dané „zvláštne dôvody“, je mimo rámca úpravy paragrafu v § 255 Civilného sporového poriadku, čo zakladá porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky“. Obdobne aj rozhodnutie III. ÚS 73/2023 zo dňa 25.mája 2023. Zohľadnená skutková situácia v spore pred ústavným súdom však bola odlišná ako v predmetnej veci. Z uvedeného dôvodu na daný prípad sa citovaný nález ústavného súdu nevzťahuje.

43. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR č.k. II. 43/2023 zo dňa 25.1.2023, ktorý odmietol sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/13/2019-13 zo dňa 27.7.2022, keď krajský súd výrokom IV. svojho rozhodnutia nepriznal nárok na náhradu trov konania v žiadnej zo sporových strán. Krajský súd poukázal na to, že v danom prípade ide o konanie iudicium duplex a uviedol tiež, že z hľadiska charakteru, nejde o klasické sporové konanie, v ktorom by jedna z protichodných strán musela vyhrať a druhá by musela prehrať; ak spoluvlastníci nemôžu vopred presne predvídať konkrétne rozhodnutie súdu, tak majú všetci rovnaké postavenie v konaniach, v ktorých ide o rovnaké vlastnícke právo všetkých; ako spravodlivý východiskový bod

pre rozhodnutie o trovách konania sa javí, že každý zo spoluvlastníkov by mal znášať svoje vlastné trovy konania a nebol by povinný platiť trovy iného spoluvlastníka, pokiaľ na to neexistujú osobitné dôvody; vzhľadom na priebeh konania, ako aj výsledok odvolací súd dospel k záveru, že neexistujú osobitné dôvody, na základe ktorých by niektorá zo strán sporu bola v konaní úspešnejšia; preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Ústavný súd uzavrel, že „preskúmal napadnuté rozhodnutie a nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutej časti rozhodnutia krajského súdu nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo o ústavnej neakceptovateľnosti. Krajský súd poskytol jasné, zrozumiteľné a dostatočné argumenty zodpovedajúce zásadám spravodlivosti pre prijaté rozhodnutie. Závery krajského súdu v napadnutom rozhodnutí sú riadne uvedené presvedčivé a netrpia absenciou logiky“.

44. Opierajúc sa o vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že ak súd vyhovie návrhu na zrušenie spoluvlastníctva a rozhoduje ďalej o spôsobe jeho vyporiadania (príp. schváli zmier) je na procesný úspech strán, majúcich v konaní s povahou iudici duplicis totožné postavenie žalobcu i žalovaného, treba pozeráť ako na čiastočný (rovnaký) a zásadne nepriznať náhradu trov žiadnej zo strán podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, s výnimkou ak konkrétne okolnosti veci výnimočne odôvodňujú priznanie náhrady trov jednej zo strán, čo v danom prípade splnené nebolo, obe strany boli v konaní aktívne, nesprávali sa obštrukčne, prejavovali záujem o vyriešenie sporu. Odvolací súd, ktorého rozhodnutím sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) preto podľa § 256 ods. 2 v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP vo výroku II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, prvoinštančného, odvolacích ani dovolacieho.

45. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).